

Nr 1043

Av herr Eriksson i Arvika, om obligatorisk reflexanordning för gående.

(Lika lydande med motion nr 908 i Första kammaren)

I trafiksäkerhetsarbetet, som de senaste åren intensifierats, har starkt betonats att gångtrafikanter bör bära reflexmaterial eller lykta vid mörker. Trots intensiv propaganda och klart utformade rekommendationer måste det ändå konstateras att gångtrafikanterna i mycket liten omfattning använder »reflexer» såsom skydd vid färd under mörker.

Detta framgår bl. a. av en undersökning som trafiksäkerhetsrådets arbetsgrupp företog under slutet av november månad 1968. Undersökningen gjordes i samarbete med Sveriges Kvinnliga Bilkåarer, som utförde fältobservationerna. Sammanlagt observerades 10 453 gångtrafikanter. Av dessa var endast 2 215 (eller drygt 20 %) utrustade med reflexmaterial och/eller lykta. Vid undersökningen framkom att personer högst 15 år gamla i större utsträckning (ca 31 %) än vuxna (ca 18 %) använde reflexmaterial. Bearbetningen av observationsmaterialet har vidare visat att de gångtrafikanter som observerats på vägsträckor utan vägbelysning använt reflexmaterial i betydligt större utsträckning än de som observerats på vägsträckor med sådan belysning. Av de förstnämnda var 32 % försedda med reflexmaterial, av de senare endast 19 %.

Av undersökningen har slutligen också framgått att andelen gångtrafikanter som vid färd under mörker burit »reflexer» varit högst i Norrlands inland (35 %) och lägst (knappt 7 %) i områden invid de tre storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö.

Även om resultatet av den utförda undersökningen inte utan vidare kan sägas äga generell giltighet, då studier endast företagits under ett par höstdagar, torde den dock ge en ganska god bild av rådande förhållanden.

Det är också uppenbart att gångtrafikanternas användande av reflexmaterial och/eller lykta, då de färdas på väg under mörker, lämnar mycket övrigt att önska. Särskilt gäller detta de äldre gångtrafikanterna och gångtrafikanter inom eller invid tätorter, främst då storstäderna.

Underlåtenheten att använda »reflexer» verifieras också av statens trafiksäkerhetsråds rapporter från undersökningar om skälet till trafikolyckor. Ett typiskt sådant exempel är resultatet av en undersökning i Uppsala län »Fotgångarolyckor utanför tätbebyggelse». Det framkom av denna un-

dersökning att ca 2/3 av olyckorna inträffade under mörker. För 16 av de 24 olyckor som inträffat under mörker har uppgifter rörande förekomsten av reflexanordning eller lykta hos de gående kunnat erhållas. Endast en gångtrafikanter var utrustad med lykta och ytterligare en med reflexanordning.

Enligt min mening föreligger det av trafiksäkerhetsskäl behov av införande av bindande föreskrifter för gående att vid färd under mörker bära reflexanordning eller lykta.

En lagstiftning i frågan bör enligt min mening inte innebära nämnvärd olägenhet för individen. Utfärdande av lagbestämmelser skulle innebära att fabrikanterna redan vid tillverkningen av ytterkläder på ett diskret och tilltalande sätt förses dessa med reflexmaterial. Som komplement till detta kan de i marknaden redan befintliga »reflexbrickorna» erhållas för en billig penning.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär att bestämmelser införes innebärande skyldighet för gångtrafikanter att vid färd i mörker bära reflexanordning eller lykta, samt att vederbörande utskott får i uppdrag att utforma erforderlig lagtext.

Stockholm den 28 januari 1970

Karl-Erik Eriksson (fp)

i Arvika

Nr 1044

Av herr Eriksson i Arvika m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1969: 128, med förslag till fastighetsbildningslag.

(Lika lydande med motion nr 884 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1970

Karl-Erik Eriksson (fp) Blenda Ljungberg (m)

i Arvika

Elias Jönsson (fp)

i Ingemarsgården

Anders Jonsson (fp)

i Mora

Rolf Eliasson (m)

i Moholm

Rolf Sellgren (fp)